

**Informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat wyników pracy Rady
Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 18-19 marca 2013r.
oraz 22 kwietnia 2013r.**

I. Rada Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 18-19 marca 2013 r.

Posiedzenie Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa odbyło się w dniach 18-19 marca 2013r. i uczestniczył w nim Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Pan Stanisław Kalemba.

Agenda spotkania obejmowała następujące kwestie:

1. Pakiet dotyczący reformy WPR:

- (i) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej (pierwsze czytanie)
- (ii) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”) (pierwsze czytanie)
- (iii) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (pierwsze czytanie)
- (iv) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej („rozporządzenie horyzontalne”) (pierwsze czytanie)

– *Podejście ogólne*

2. Sprawy różne

- a) Kwestie dostępu do rynku w stosunkach między Unią Europejską a Federacją Rosyjską

– *Informacje przekazane przez delegację holenderską*

- b) Wpływ neonicotynoidów na pszczoły

– *Informacja przedstawiona przez delegację Zjednoczonego Królestwa*

Ad. 1. Pakiet dotyczący reformy WPR

– Podejście ogólne

W pierwszej części tego punktu obrad prezydencja irlandzka zorganizowała wymianę opinii na temat propozycji kompromisowej dotyczącej reformy WPR. Polska stwierdziła, że docenia istotne zmiany wprowadzone w ostatnich dniach w projektach rozporządzeń, oraz wyraziła wolę zawarcia porozumienia, jednocześnie podkreślając bezwzględną konieczność modyfikacji niektórych zapisów.

Po zakończeniu sesji plenarnej odbyły się spotkania trójstronne państw członkowskich z Prezydencją irlandzką oraz Komisją Europejską, po których prezydencja irlandzka przedstawiła korekty propozycji kompromisowej. Ujmowała ona kwestie, które dotychczas nie były rozstrzygnięte w Radzie.

W efekcie negocjacji **Rada UE przyjęła podejście ogólne w sprawie wniosków dotyczących reformy WPR na lata 2014-2020, poparte przez 25 krajów, w tym Polskę.** Poparcia nie udzieliła Słowacja i Słowenia.

Prezydencja irlandzka podkreśliła, że osiągnięcie kompromisu nie było łatwe z uwagi na grupy państw preferujących rozbieżne rozwiązania, szczególnie w odniesieniu do liberalizacji WPR na przykład w kwestiach rynkowych (kwoty cukrowe), czy wsparcia powiązanego z produkcją dla sektorów wrażliwych.

Podejście ogólne w sprawie pakietu reform WPR nie stanowi jeszcze ostatecznych rozwiązań dla WPR na lata 2014-2020 – o nich zadecyduje porozumienie polityczne między Radą a Parlamentem Europejskim, w obecności Komisji Europejskiej. Wstępne porównanie proponowanych przez obie instytucje projektów wskazuje na istniejące rozbieżności, które będą musiały zostać rozstrzygnięte. Obie instytucje dążą do osiągnięcia porozumienia politycznego w pierwszym czytaniu przed końcem czerwca 2013 roku.

Ważniejsze postanowienia kompromisu Rady wobec reformy WPR

Płatności bezpośrednie

Dzięki aktywnym działaniom Polski oraz wsparciu innych państw członkowskich, w projekcie rozporządzenia zaakceptowanym przez Radę zapewniono możliwość kontynuowania **uproszczonego modelu płatności bezpośrednich SAPS** do 2020 r., wraz z możliwością stosowania pozostałych nowych komponentów systemu płatności, jak płatność dla małych gospodarstw, czy młodych rolników (z wyjątkiem płatności do pierwszych hektarów). Wsparcie nadal będzie przyznane do wszystkich kwalifikujących hektarów. Do powierzchni uprawnionej zaliczone zostaną również grunty dotychczas niekwalifikowane w związku z brakiem spełniania wymogu dobrej kultury rolnej w dniu 30 czerwca 2003 r. (tzw. DR-10).

W zakresie zasad **przesuwania środków finansowych między filarami** Rada przyjęła (zgodnie z porozumieniem w sprawie WRF 2014 – 2020), że możliwe jest dokonywanie przesunięć do 15% koperty krajowej środków z I na II filar lub z II na I filar, a dla państw członkowskich ze stawką płatności niższą niż 90% średniej UE, w tym Polski, istnieje możliwość przesunięcia 25% koperty krajowej z II na I filar.

Państwa stosujące SAPS będą miały możliwość kontynuowania do 2020 r. wsparcia z budżetu krajowego dla sektorów wspieranych obecnie w ramach płatności uzupełniających. Pomoc ta będzie stopniowo zmniejszana aż do 2020 r. W latach 2015 – 2020 jej wysokość względem kwoty płatności uzupełniających zatwierdzonej na 2013 r. może wynieść odpowiednio 70%, 60%, 50%, 40%, 30% i 20% poziomu wsparcia z roku 2013.

W przypadku konieczności zastosowania **dyscypliny finansowej** (mechanizm obniżenia płatności bezpośrednich przy zagrożeniu przekroczenia limitów wydatków na I filar WPR ustalonych dla budżetu wieloletniego) obejmie ona gospodarstwa rolne otrzymujące ponad 2 tys. euro.

Na wniosek wielu delegacji, w tym Polski, wprowadzono szereg elementów upraszczających obowiązkowe wymogi (praktyki) w ramach tzw. **zazielenienia płatności** bezpośrednich, które pierwotnie proponowała Komisja Europejska:

- ✓ podniesiono z 3 do 15 ha powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie poniżej której będą one wyłączone z wymogu wykazania obszarów proekologicznych. Zmniejszono z 7% do 5% wyjściowy poziom odsetka tych obszarów w gospodarstwie. Rozszerzono kategorie gruntów traktowanych jako proekologiczne, m.in. o uprawy wiążące azot (motyłkowate) i międzyplony. Wprowadzono współczynniki zwiększające wkład niektórych kategorii gruntów w wypełnianie minimalnego odsetka obszarów proekologicznych.
- ✓ podniesiono z 3 ha do 10 ha powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie poniżej której są one wyłączone z wymogu dywersyfikacji upraw. Jednocześnie wymóg ten został złagodzony w przypadku gospodarstw między 10 a 30 ha poprzez zmniejszanie minimalnej liczby upraw w gospodarstwie z 3 do 2.
- ✓ wprowadzono możliwość wyłączenia wszystkich gospodarstw z wymogu utrzymania trwałych użytków rolnych o ile w danym kraju lub regionie udział tych użytków w całkowitej powierzchni UR nie zmniejszył się o więcej niż 5%;
- ✓ zapewniono możliwość realizacji wymogów (wymogu) zazielenienia przez udział w programie rolno-środowiskowym o ile efekty tego programu są równoważne lub powyżej efektów związanych z tymi wymogami (wymogiem) w ramach zazielenienia.

Ponadto zwiększono z 10% do 12% udział koperty krajowej, jaką można przeznaczyć na **płatności związane** z produkcją, co daje możliwość dodatkowego skierowania wsparcia do wybranych sektorów po 2013 r.

Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW

W negocjacjach Polska uzyskała wyższy poziom dofinansowania inwestycyjnego dla rolników i podmiotów sektora przetwórstwa rolnego w regionie, który utracił status „słabiej rozwiniętego” (Mazowsze). Został on podwyższony o 10 pkt procentowych i w ten sposób zrównany z poziomem wsparcia w regionach słabiej rozwiniętych (50% kosztów kwalifikowalnych).

W efekcie starań Polski, rozszerzono katalog działań wliczanych w realizację minimalnej alokacji 25% środków EFRROW w związku z realizacją celów środowiskowych i klimatycznych o inwestycje nieprodukcyjne przyczyniające się do osiągnięcia celów środowiskowych, działania leśne, oraz płatności dla obszarów Natura 2000 i związanych z wdrażaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (pkt. 28 preambuły).

Zapewniono możliwość opóźnienia (bez konsekwencji finansowych dla rolników) do 2016 r. wejścia w życie reformy **wyznaczenia nowego ONW**. Wprowadzono większą elastyczność

w zakresie stosowania kryteriów biofizycznych i sposobu wyznaczenia obszarów ze szczególnymi ograniczeniami, dzięki czemu może dojść do zachowania w niektórych rejonach statusu ONW, które najprawdopodobniej utraciłyby go z uwagi na wykluczenie z katalogu kryteriów wskaźnika zaludnienia. Na obszarach, które utracą status ONW, zapewniono możliwość stosowania wsparcia do 2019 r. o poziomie stopniowo malejącym.

Wprowadzono możliwość **podwyższenia dofinansowania inwestycji realizowanych wspólnie przez organizacje producentów**, jeśli poprzez połączenie się organizacji, zwiększeniu ulegnie liczba członków lub wysokość obrotów organizacji o 35% (art. 18).

Dokonano zmian co do udziału EFFROW w wydatkach publicznych (art. 65). Wprowadzono taki sam poziom współfinansowania ze środków EFRROW w regionach, które utracą status „słabiej rozwiniętych” jak w regionach słabiej rozwiniętych oraz wyższy poziom współfinansowania w regionach przejściowych (63%). Jednocześnie obniżono maksymalny poziom współfinansowania ze środków EFRROW w regionach słabiej rozwiniętych z 85% do 75%.

W przypadku nowych wymagań wynikających z przepisów UE, wprowadzono **możliwość wsparcia inwestycji dostosowawczych** (art.18) w okresie 24 miesięcy od momentu, gdy standardy stały się obowiązujące. W przypadku młodych rolników wprowadzono możliwość wsparcia inwestycji dostosowawczych do obowiązujących standardów, w ciągu 24 miesięcy od przejęcia gospodarstwa.

Wspólna organizacja rynków rolnych

Przedłużono funkcjonowanie **kwot w sektorze cukru** do września 2017 roku. W porównaniu z propozycją Komisji Europejskiej oznacza to wydłużenie systemu kwotowania o dwa lata gospodarcze. Jest to kompromis między zwolennikami utrzymania tego systemu do 2020 r., a jego przeciwnikami opowiadającymi się za likwidacją kwot już w 2015 r., jak również państwami, które zrezygnowały już z produkcji cukru i oczekiwały przywrócenia możliwości alokacji kwot (ostatecznie propozycja ta została odrzucona).

Uzgodniono także zapisy dotyczące wsparcia w sektorze chmielu, praw do nasadzeń winorośli, wsparcia w sektorze owoców i warzyw. Ponadto, Polska przystąpiła do wspólnej deklaracji 10 państw członkowskich, która dotyczyła aktualizacji cen referencyjnych. Deklarację dołączono do protokołu z posiedzenia RM UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.

Rozporządzenie horyzontalne

Rada ustaliła wysokość maksymalnej kary administracyjnej za niewypełnienie wymogów związanych z płatnością pro-środowiskową na poziomie 125% tej płatności.

Ad 2. Sprawy różne

a) Kwestie dostępu do rynku w stosunkach między Unią Europejską a Federacją Rosyjską – Informacje przekazane przez delegację holenderską

Delegacja Holandii poinformowała, że strona rosyjska zapowiedziała wprowadzenie czasowego zakazu importu z Unii Europejskiej sadzeniaków ziemniaka, które uzasadniała brakiem ze strony Unii Europejskiej informacji nt. sytuacji fitosanitarnej w krajach członkowskich w odniesieniu do organizmów kwalifikowanych przez stronę rosyjską jako

kwarantannowe. Delegacja Holandii wezwała Komisję do kontynuowania działań w celu uniknięcia zakazu eksportu produktów europejskich do Rosji od 1 czerwca br.

W swojej wypowiedzi Przedstawiciel Polski przede wszystkim zadeklarował gotowość współpracy strony polskiej podczas podejmowania dalszych działań na rzecz wypracowania rozwiązań dotyczących gwarancji fitosanitarnych w eksporcie z Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej satysfakcjonujących obie strony. Stwierdził również, że w razie potrzeby Polska dostarczy listę miejsc produkcji wolnych od organizmów szkodliwych, o które wnioskuje strona rosyjska.

b) Wpływ neonikotynoidów na pszczoły

– Informacja przedstawiona przez delegację Zjednoczonego Królestwa

Delegacja brytyjska przedstawiła informację dotyczącą wpływu neonikotynoidów na pszczoły. Zdaniem Wielkiej Brytanii, Komisja Europejska zdecydowała się zbyt szybko, po otrzymaniu raportu EFSA (Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności) wskazującego na ryzyko stosowania substancji z grupy neonikotynoidów i bez konsultacji z państwami członkowskimi, na przedstawienie projektu rozporządzenia zakładającego wycofanie z użytku trzech substancji z tej grupy. Wielka Brytania stwierdziła także, że w jej opinii decyzja Komisji nie została oparta na w pełni przeprowadzonej ocenie skutków, uwzględniającej również produkcję rolną i konsekwencje handlowe podjęcia takiej decyzji.

W ramach tego punktu Przedstawiciel Polski zauważył, iż zarówno w badaniach naukowych jak i działaniach państw członkowskich znajduje potwierdzenie faktu, iż substancje należące do grupy nikotynoidów wywierają szkodliwe działanie na pszczoły. Podkreślił, iż w interesie wszystkich leży ochrona przyrody oraz pszczół. Konieczne jest zatem szukanie rozwiązań, które zapewniłyby bezpieczeństwo pszczół, ale również i upraw, z uwagi na fakt, iż rolnicy sygnalizują brak alternatyw dla substancji, które mają zostać wycofane z użytku.

II. Rada Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 22 kwietnia 2013r.

Posiedzenie Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa odbyło się w dniu 22 kwietnia 2013r. i uczestniczył w nim Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Pan Stanisław Kalemba oraz Sekretarz Stanu w MRiRW - Pan Kazimierz Plocke.

Agenda spotkania obejmowała kwestie dotyczące zarówno rolnictwa, jak i rybołówstwa:

1. Pakiet dotyczący reformy WPR:

- (a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (pierwsze czytanie)
- (b) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej (pierwsze czytanie)
- (c) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej („rozporządzenie horyzontalne”) (pierwsze czytanie)
- (d) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków”) (pierwsze czytanie)

– *Stan prac*

2. Reforma wspólnej polityki rybołówstwa

- (a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (pierwsze czytanie)

– *Debata orientacyjna*

- (b) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (pierwsze czytanie)

– *Stan prac*

- ### 3. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz ograniczenia przypadkowego chwytania ptaków morskich w narzędzia połowowe”

– *Prezentacja Komisji*

4. Sprawy różne

- (a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego pewne przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr [...] [rozwój obszarów wiejskich], jeżeli chodzi o zasoby i ich rozdział w 2014 r., oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 i rozporządzenia (UE) nr [...] [płatności bezpośrednie], (UE) nr [...] [rozporządzenie horyzontalne] i (UE) nr [...] [rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków], jeżeli chodzi o ich stosowanie w 2014 r.

– *Informacje Komisji*

(b) Stan realizacji protokołów w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa: Maroko i Mauretania

– *Na wniosek delegacji hiszpańskiej*

Ad. 1. Pakiet dotyczący reformy WPR

– *Stan prac*

Prezydencja irlandzka zaprezentowała informacje na temat 6 z 32 zaplanowanych rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską.

Poinformowała, iż w trakcie dwóch pierwszych trilogów dotyczących dopłat bezpośrednich omówiono m.in. następujące kwestie: płatność podstawową, płatności dla pierwszych hektarów, konwergencję wewnętrzną, definicję aktywnego rolnika, płatności powiązane z produkcją, płatność dla małych rolników, płatność dla młodych rolników, rezerwę krajową. Podczas pierwszego trilogu dotyczącego rozporządzenia horyzontalnego omówiono kwestie związane z definicjami (art. 2), ogólnymi zasadami (art. 3-6) oraz Europejskim Funduszem Rolniczym Gwarancji (EFRG) (art. 16-28).

Tematem trilogu dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich były m.in. kwestie związane z doradztwem, transferem wiedzy, systemami jakości oraz inwestycjami w środki trwałe.

Natomiast w przypadku trilogu dotyczącego projektu rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków dyskutowano o sektorze chmielu, wina, pszczelarstwie, oliwie z oliwek, klasyfikacji tusz, oznaczeń w sektorze wina, programie „mleko w szkole” oraz programach operacyjnych dla mleka produkowanego na obszarach górskich.

Polska poinformowała, że szczególnie ważne dla Polski jest utrzymanie propozycji Rady dotyczących stosowania uproszczonego systemu płatności bezpośrednich (SAPS) do 2020 r. i elastyczności przenoszenia środków między filarami.

W odniesieniu do dyscypliny finansowej, Polska wyraziła nadzieję na zaakceptowanie przez Parlament Europejski prognozy wyłączonego część gospodarstw. Polska uważa, że najlepszym rozwiązaniem jest utrzymanie obecnego progu 5 tys. euro.

Jeżeli chodzi o II filar, Polska poinformowała, że preferuje rozwiązania zaproponowane przez Radę dotyczące ONW, ukierunkowania 25% środków II filara na działania pro-środowiskowe oraz poziomów wsparcia w regionach, które utraciły status słabiej rozwiniętych.

Polska zaznaczyła, że kompromis będzie wymagał też ustępstw ze strony Rady. Polska mogłaby poprzeć poprawki Parlamentu dotyczące płatności związanych z produkcją i dodania sektora żywnościowego do priorytetów rozwoju obszarów wiejskich związanych z konkurencyjnością. Polska poinformowała, iż może też poprzeć podejście Parlamentu Europejskiego do kar za niewypełnienie praktyk związanych z zazielenieniem płatności bezpośrednich.

Ad 2. Reforma wspólnej polityki rybołówstwa

(a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

Prezydencja irlandzka przeprowadziła debatę orientacyjną w oparciu o 3 pytania, w odniesieniu do których Polska zajęła następujące stanowisko:

Pytanie 1. Czy państwa członkowskie są gotowe do wsparcia intensywnego programu prac zaplanowanego na najbliższe tygodnie, tak by możliwe było rozważenie mandatu Rady na posiedzeniu Coreperu 2 maja br. i, jeśli to konieczne, na posiedzeniu Rady 13–14 maja br.?

Polska podkreśliła, że ze zrozumieniem podchodzi do ambitnych planów prezydencji irlandzkiej pełnego uzgodnienia przez nią projektu rozporządzenia podstawowego i rynkowego. Ponadto, Polska wyraziła gotowość do intensywnych prac w najbliższych tygodniach, niemniej jednak elastyczne podejście Rady nie może odbywać się „za wszelką cenę”, kosztem osiągnięcia rozsądnego kompromisu, czyli zachowania kluczowych dla Rady kwestii.

Pytanie 2: W kontekście stanowisk Parlamentu i Rady odnośnie do kluczowych zagadnień (tj. obowiązek wyladunku, maksymalny podtrzymywalny połów, regionalizacja i zarządzanie zdolnościami), jaki jest zakres elastyczności w odniesieniu do tych kwestii i w jakich aspektach?

Generalnie, Polska opowiedziała się za przyjęciem w rozporządzeniu rozwiązań zawartych w podejściu ogólnym Rady i nie przyjmowania zbyt daleko idących zmian proponowanych przez Parlament Europejski. Polska zaznaczyła, iż celem Prezydencji powinno być dążenie do porozumienia podczas trilogów, jednak bez nadmiernych ustępstw, które mogłyby zaburzyć niezbędną równowagę między polityką rybacką a środowiskową, bądź naruszyć traktatowe kompetencje Rady.

Polska poinformowała, że kluczowe znaczenie ma dla Polski utrzymanie Podejścia Ogólnego Rady w zakresie:

1. zachowania przyjętego przez Radę charakteru powiązań i linii demarkacyjnych między polityką rybacką a środowiskową, budujących niezwykle ważną równowagę między nimi. Przyjęcie przez Radę, w jakikolwiek sposób, propozycji Parlamentu Europejskiego w zakresie chronionych obszarów rybackich, w sposób fundamentalny by ją zaburzyło;
2. przejęcia przez Parlament Europejski w całości modelu regionalizacji wypracowanego przez Radę;
3. zachowania kompetencji Rady w zakresie ustalania kwot połowowych (TAC) oraz w odniesieniu do zewnętrznej polityki rybackiej. Konieczne jest także zachowanie pełnej swobody państw członkowskich w zarządzaniu krajowymi możliwościami połowowymi;
4. przejęcia przez Parlament Europejski modelu wdrażania zakazu odrzutów wypracowanego przez Radę, szczególnie w odniesieniu do objęcia zakazem na Bałtyku wyłącznie gatunków limitowanych, utrzymania wyjątków od obowiązku wyladunkowego i ułatwień dla państw członkowskich – w tym zachowana zasady *de minimis* na uzgodnionym przez Radę poziomie;

5. zachowania składu Komitetów Doradczych w dotychczasowym kształcie.

Polska zaznaczyła, iż nie wyklucza natomiast elastyczności w zakresie:

1. odpowiedniego określenia celu MSY jako podstawowego dla zreformowanej WPRyB, biorąc pod uwagę konstruktywną deklarację Komisji Europejskiej w tej sprawie oraz częściowo zbieżne stanowiska Rady i Parlamentu Europejskiego,
2. znalezienia zrównoważonego rozwiązania dla kwestii zarządzania zdolnością połowową.

Polska wyraziła nadzieję, iż Komisja bardziej intensywnie niż dotychczas włączy się w dialog między Radą a Parlamentem, dostarczając konstruktywnych rozwiązań kompromisowych – tak jak to zadeklarowała w kwestii MSY. Jeśli negocjacje mają się zakończyć sukcesem do końca czerwca, istnieje potrzeba wsparcia w wielu trudnych sprawach, które pozostają do rozwiązania.

Pytanie 3. W kontekście reformy w odniesieniu do planów wieloletnich – czy państwa członkowskie popierają proponowane podejście w kwestii uregulowania planów wieloletnich?

Polska opowiedziała się za zachowaniem traktatowych kompetencji Rady i zaznaczyła, iż oczekuje zrozumienia ze strony Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej. Jeśli miałyby to ułatwić proces uzgodnienia rozporządzenia podstawowego, Polska poinformowała, iż może zgodzić się na ograniczenie przepisów w nim zawartych do kwestii zawartości planów długoterminowych, bez rozstrzygnięcia kwestii kompetencyjnych.

(b) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

Odnosząc się do rozporządzenia na temat wspólnej organizacji rynków rybnych, prezydencja irlandzka poinformowała, że większość spraw zostało rozwiązanych. Poinformowała, iż kontynuowane będą trilogi, podczas których dyskusja skoncentruje się na kwestii daty połowu/wyładunku i aktach delegowanych.

Ad 3. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz ograniczenia przypadkowego chwytania ptaków morskich w narzędzia połowowe”

Komisja Europejska zaprezentowała ogólnie tekst komunikatu. Wskazała m.in. że 17 z 22 gatunków albatrosa jest zagrożonych, a podobna sytuacja dotyczy także wielu innych gatunków ptaków. Ponadto, Komisja Europejska poinformowała, iż plan działań jest zgodny z założeniami reformy i został oparty o podejście ekosystemowe i zregionalizowane z większą odpowiedzialnością dla państw członkowskich i Komitetów Doradczych. Ponadto, Komisja poinformowała, iż Plan działań zawiera: działania ograniczające przypadkowy połów i zapobiegające mu, wzmocnienie raportowania, a także działania naukowe. Przewidywane są także działania dla obszarów chronionych w ramach dyrektywy ptasiej. Komisja, oświadczyła, że podejmie także działania wspólnie z regionalnymi organizacjami do spraw rybołówstwa (RFMOs). Zaznaczyła, iż wiele działań zależy od państw członkowskich. Omawiany problem ma zdecydowany kontekst międzynarodowy, dlatego uznała, że podejście wspólnotowe UE jest konieczne.

Polska zapowiedziała dalszą pracę nad planem działań wspólnie z Komisją Europejską oraz poparła stanowiska Hiszpanii oraz Estonii, w których zwrócono uwagę na konieczność zrównoważonego podejścia oraz potrzebę skoncentrowania się nowych działań na rzeczywistych problemach. Podkreślono, znaczenie proporcjonalności i możliwość wdrożenia dla rybaków. Przed podjęciem działań, konieczne jest zebranie danych rybackich i zbadanie wpływu na rybołówstwo, aby mieć pewność wsparcia ze strony sektora. Podkreślono, że ważne jest wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz wiarygodność danych naukowych.

Ad 4 Sprawy różne

a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego pewne przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr [...] [rozwój obszarów wiejskich], jeżeli chodzi o zasoby i ich rozdział w 2014 r., oraz zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 i rozporządzenia (UE) nr [...] [płatności bezpośrednie], (UE) nr [...] [rozporządzenie horyzontalne] i (UE) nr [...] [rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynków], jeżeli chodzi o ich stosowanie w 2014 r.

- Prezentacja Komisji

Komisja Europejska poinformowała o konieczności przyjęcia rozporządzenia przejściowego na 2014 rok do końca 2013r. W prezentowanym projekcie rozporządzenia, Komisja Europejska zaproponowała możliwość kontynuowania stosowania SAPS do dnia 31 grudnia 2014 r. i wsparcia specjalnego (art. 68). Ponadto, Komisja Europejska w projekcie rozporządzenia uwzględniła również wyniki Rady Europejskiej w zakresie konwergencji zewnętrznej oraz redukcji budżetu. Poinformowała, iż wszystkie nowe płatności przewidziane w reformie wejdą w życie od 1 stycznia 2015r. W przypadku rozwoju obszarów wiejskich, Komisja Europejska zaproponowała kontynuowanie wsparcia ONW, Natura 2000 i programu rolno środowiskowego na zasadach określonych w PROW 2007-2013, ale z możliwością ich finansowania ze środków nowej perspektywy finansowej.

Polska podkreśliła, że rozwiązania dla 2014 roku muszą być spójne z tym, co zostało ustalone w kompromisie Rady dotyczącym reformy WPR osiągniętym 19 marca 2013. Zdaniem Polski dopłaty bezpośrednie w 2014 roku nie mogą być niższe niż te w 2013 roku. Istnieją dwie możliwości, aby to zapewnić: państwa stosujące SAPS i mające najniższe stawki płatności powinny mieć możliwość przeniesienia na płatności do 25% środków II filara lub ewentualnie należy umożliwić wsparcie z innych źródeł.

Jeżeli chodzi o przepisy przejściowe dotyczące wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, Polska podkreśliła konieczność zapewnienia kontynuacji płatności dla wszystkich działań o charakterze wieloletnim. Przepisy przejściowe powinny zatem umożliwiać zarówno kontynuację wsparcia dla ONW czy działań rolnośrodowiskowych, jak też dla działań o charakterze motywacyjnym (np. grupy producentów rolnych, systemy jakości żywności). Ważna jest też możliwość dokonywania płatności zobowiązań wieloletnich z poprzednich okresów programowania. Trudno jest też zaakceptować ewentualny brak ciągłości w finansowaniu działań inwestycyjnych.

Polska wyraziła również pogląd w sprawie programu żywnościowego dla najuboższych mieszkańców UE. Zdaniem Polski, konieczne są rozwiązania, które umożliwią zachowanie ciągłości realizacji tego programu między obecną i nową perspektywą finansową. Przepisy przejściowe należy uzupełnić o takie rozwiązania.

Ad 4b. Sprawy różne

(b) Stan realizacji protokołów w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa: Maroko i Mauretania – na wniosek delegacji hiszpańskiej

Hiszpania zwróciła uwagę na kluczową rolę porozumień rybackich UE z krajami trzecimi, w szczególności z Marokiem i Mauretanią. Wyraziła niezadowolenie z braku postępów w negocjacjach nowej umowy rybackiej z Marokiem oraz zachęciła Komisję Europejską do przedstawienia sytuacji oraz podjęcia nowych działań. Ponadto zaznaczyła, iż obecny model protokołu nie daje możliwości przewidzenia rocznych możliwości połowowych. Zaproponowała model oparty o temporalne zakazy połowów.

Polska poparła stanowisko Hiszpanii odnośnie do potrzeby kontynuacji rozmów z Marokiem. Pomimo znaczącego postępu, nadal nie jest znana oferta UE co do spraw finansowych oraz nie znana jest data kolejnej rundy negocjacji. Polska zaznaczyła, iż łowiska marokańskie to jeden z ważniejszych obszarów prowadzenia działalności połowowej dla polskiej floty dalekomorskiej.

Polska odniosła się również przychylnie co do stanowiska Hiszpanii w kwestii implementacji wyników Wspólnego Komitetu Naukowego z Mauretanią, doceniając jednocześnie pracę Komisji oraz osiągnięte wyniki Komitetu Mieszanego. Udało się znacząco poprawić warunki działania floty, zachowując zrównoważony charakter protokołu pod względem biologicznym. Dzięki staraniom Komisji, polskie statki mogły powrócić na łowiska w Mauretanii.

Polska wskazała na potrzebę zwrócenia uwagi przez Komisję na trudności w praktycznym stosowaniu umowy przez stronę mauretańską. Polska poinformowała o zgłaszaniu przez polskich operatorów problemów związanych z uciążliwością działań strony mauretańskiej w kwestii donacji ryb. Generują one niepotrzebne koszty dla armatorów, a co gorsza stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa marynarzy obu stron.

Polska zwróciła uwagę na konieczność prowadzenia przez Komisję dalszych działań w celu polepszenia warunków prowadzenia połowów pelagicznych na wodach Mauretanii, w oparciu o rzetelną analizę rekomendacji z ostatniego posiedzenia Komitetu Naukowego.

PODSEKRETARZ STANU

Tadeusz Nalewajk

29.04.2013.